

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE
ZAGREB
Frankopanska 16

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Priljeno: 21.05.2021., 09:05 h		
Klasifikacijska oznaka	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/18-01/93	376-08	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-07	0	

d2696280

broj: UsII-402/20-7

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća, uz višu sudsku savjetnicu Lanu Štok, zapisničarku, u upravnom sporu tužitelja kojeg zastupaju odvjetnici, svaki pojedinačno, iz Odvjetničkog društva protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, koju zastupa predsjednik Vijeća radi obnove spora okončanog presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-278/18-7 od 20. prosinca 2018., u predmetu utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj dana 5. svibnja 2021.

riješio je

- I. Prijedlog za obnovu upravnog spora se odbacuje.
- II. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 3.906,25 kn.
- III. Ovo rješenje će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio prijedlog za obnovu upravnog spora okončanog presudom ovoga suda, poslovni broj: UsII-278/18-7 od 20. prosinca 2018. kojom je odbijen njegov tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-03/16-11/312, URBROJ: 376-10-18-21 od 30. svibnja 2018. te je naloženo tužitelju da zainteresiranoj osobi Gradu Pula – Pola nadoknadi troškove upravnog spora.
2. Prijedlog za obnovu spora tužitelj temelji na odredbi članka 76. stavka 1. točke 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) navodeći da je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Pž-3718/18 od 4. rujna 2020. preinačena prvostupanjska presuda te je utvrđeno da je otkaz Ugovora o osnivanju prava služnosti i korištenju nekretnina radi izgradnje, održavanja, razvoja i korištenja elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme od 15. prosinca 2008. sadržanog u izvaji o otkazu dopisom Grada Pule neosnovan i bez pravnog učinka. Smatra da je time o pitanju nezakonitosti otkaza predmetnog ugovora, odnosno pitanju postojanja drugog prava temeljem kojeg tužitelj Gradu Puli plaća naknadu za korištenje općeg dobra ili nekretnine, kao glavnom pitanju, nadležni sud donio pravomoćnu odluku

koja je suprotna odluci ovog suda i tuženika, a da je upravo takva odluka ovoga suda o prethodnom pitanju utjecala na donošenje presude. Smatra da je ovaj sud pogrešno zaključio kako je Ugovor o osnivanju prava služnosti sklopljen između tužitelja i Grada Pule otkazan, odnosno da više ne proizvodi pravne učinke, uz obrazloženje da sama izjava o otkazu ugovora predstavlja dokaz o nepostojanju drugog prava na nekretnini u smislu zapreke za utvrđivanje naknade o pravu puta u ovom postupku.

3. Stoga predlagatelj smatra da je ovaj sud posljedično tome pogrešno razriješio prethodno pravno pitanje o kojem je izravno ovisila odluka o pravima i obvezama stranaka, s daljnjom posljedicom da je zbog toga pogrešno primijenio odredbu članak 2. stavka 1. točke 21. Zakona o elektroničnim komunikacijama i članka 8. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta. Predlaže da ovaj sud dopusti obnovu spora i svoju presudu, poslovni broj: UsII-278/18-7 od 20. prosinca 2018. stavi izvan snage, da poništi rješenje tužene Agencije KLASA: UP/I-344-03/16-11/312, URBROJ: 376-10-18-21 od 30. svibnja 2018. te odbaci odnosno odbije zahtjev Županijske uprave za ceste Zadarske županije radi utvrđivanja tužitelja obveznikom plaćanja naknade za pravo puta te naloži Gradu Puli da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora i troškove u postupku obnove spora. Tužitelj je izričito predložio ovom sudu održavanje rasprave.

4. Prema odredbi članka 76. stavka 1. točke 2. ZUS-a, spor okončan presudom obnovit će se na prijedlog stranke ako se presuda temelji na prethodnom pitanju, a nadležni sud ili drugo javnopravno tijelo o tom je pitanju poslije odlučilo u bitnim točkama drukčije.

5. Odredbom članka 77. stavka 1. ZUS-a propisano je da će sud odbaciti prijedlog rješenjem ako utvrdi da je prijedlog podnijela neovlaštena osoba ili da je prijedlog nepravodoban ili da stranka nije učinila vjerojatnim postojanje zakonske osnove za obnovu.

6. Prema ocjeni ovoga suda, u predmetnom slučaju tužitelj nije učinio vjerojatnim osnovu za obnovu spora propisanu člankom 76. stavkom 1. točkom 2. ZUS-a.

7. Naime, u postupku čiju obnovu tužitelj traži koji je okončan presudom ovoga Suda poslovni broj: UsII-278/18-7 od 20. prosinca 2018. radilo se o postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visini naknade za pravo puta u smislu odredaba Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) pa se u tom slučaju ne radi o postupku propisanom člankom 8. stavkom 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta („Narodne novine“ 152/11., 151/14. i 95/17.), prema kojoj obveza plaćanja naknade za pravo puta prestaje ako na nekretnini postoji koje drugo pravo temeljem kojeg infrastrukturni operator plaća naknadu za korištenje općeg dobra ili nekretnine, dakle, postojanje ugovora je uvjet za prestanak obveze plaćanja utvrđene naknade za pravo puta, o čemu se u predmetu poslovni broj: UsII-278/18 nije radilo, kako je to i utvrđeno u presudi.

8. Nadalje, u navedenoj presudi poslovni broj: UsII-278/18-7 od 20. prosinca 2018. izraženo je pravno stajalište da u postupku utvrđivanja obveze plaćanja naknade za pravo puta, o kojem postupku je riječ u konkretnom slučaju, sama izjava o otkazu ugovora predstavlja dokaz o nepostojanju drugog prava na nekretnini u smislu zapreke za utvrđivanje naknade za pravo puta u ovom postupku.

9. Dakle, budući da se u konkretnom slučaju ne radi o postupku u smislu odredbe članka 8. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta niti je rješenje

tuženika koje je tužitelj osporavao u postupku čija se obnova traži doneseno na temelju te odredbe, stoga niti ocjena valjanosti otkaza ugovora o služnosti nema značenje prethodnog pitanja u smislu odredbe članka 55. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.) bez rješavanja kojeg ne bi bilo moguće riješiti upravnu stvar utvrđivanja infrastrukturnog operatora, a posljedično tome i odrediti naknadu za pravo puta.

10. S obzirom na navedeno, presude drugih sudova, pa i presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske na kojoj tužitelj temelji svoj prijedlog za obnovu upravnog spora, a u vezi otkaza ugovora o služnosti, prema ocjeni ovoga suda ne dovode do drugačijeg rješenja, kako to pogrešno smatra tužitelj.

11. Prijedlog tužitelja za obnovu upravnog spora je odbačen iz razloga jer isti nije učinio vjerojatnim postojanje okolnosti za obnovu spora pa stoga nije bilo osnove za zakazivanje rasprave povodom prijedloga tužitelja za obnovu spora iako je to isti izričito zatražio.

12. Kako tužitelj nije učinio vjerojatnim postojanje zakonske osnove za obnovu trebalo je njegov prijedlog za obnovu spora odbaciti na temelju odredbe članka 77. stavka 1. ZUS-a.

13. Tužiteljev zahtjev za naknadu troškova za sastav prijedloga za obnovu upravnog spora je odbijen na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a, jer je tužitelj izgubio spor pa u cijelosti snosi troškove spora.

14. Odluka o objavi rješenja u „Narodnim novinama“ temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Zagrebu 5. svibnja 2021.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur., v.r.

Za točnost otpisatka ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

